

כניסת שבת:

ירושלים: 16:04

ת"א: 16:6

חיפה: 16:08

באר-שבע: 16:23

יציאת שבת:

ירושלים: 17:18

ת"א: 17:19

חיפה: 17:17

באר-שבע: 17:21

השבוע בגליון:

4

מרתק:

פרק אחרון: מדור "עד החתונה - זה יעבור..."

מיוחד:

הכל על אסופת "מים אדי"רים"

3

נוקב:

החרדים הם לא 'יתושים'!

הזמנה!!!

הגיליון יו"ל ע"י:

מכון "בלבבי" -

יהדות מלב אל לב

פרטים בקרוב!

יריית פתיחה / אישי פרי

1. יוסף - תמונת האומה!

ילעגו לו תדיר, יטיחו בו מטחי-בוז, כאילו נפל מהירח ולא חי את הריאליה הישראלית. "מדוע", ישאלו-יעקצו כרוטואל מעייף ולעוס, "אתה לא עושה צבא?"

בעיני ההמון הישראלי מלא התום והתמימות, ייחשבו האחים החרדים ל'בעל החלומות' העדכני של ישראל 2013. שפת היהדות, לא תישמע צלולה בדור אשר לא הבין, לא התבונן וגם לא ידע. בדור שחי את הנוצץ, הצבעוני והמוחץ.

הליכות היהודיות-חרדיות, חריגה היא, טבעית, לאנשים שחיים את הנראה לעין בשר. דבר גבוה מן העין - לא יתקבל בברכה. מי שיביא דבר כזה - מיד ל'בעל החלומות' ייחשב.

הריאליה - כולם יודעים - היא האנטי-תזה לרוחניות!

הרוחניות מביטה אל מה שמעבר למתרחש - אולם העולם מצמצם מבט אך על המתרחש!

ואחרי-הכל ולמרות הכל, נותר האח החרדי, האח האהוב לאב שלו - של כולנו - האלוקים.

וכן, גם ל'בור' של יוסף לא-הרחק משכם, יש ביטוי בישראל שלנו. ישנם שחפצים כל-כך

"יוסף, הוא עם ישראל בזעיר-אנפין. נשמתו - תמונת נשמתנו. הכח והעוז שבנשמת יהודי הגלות, הטרגיות הקשה לאין שיעור הממלאה אותה ועולה על גדותיה, כל אלה סימנים מובהקים המה לטיפוס זה של יוסף הצדיק. וכך גם סדרי חייו. הגורל משתעשע בו. מעלה אותו עד רום הפסגה ומורידו בין-רגע עד תחתית התהום. הלא כך אנחנו בזרם החיים של אלפי שנות גלותנו..." (רבי יחיאל יעקב ויינברג, "לפרקים", א, עמוד ר"פ)

יורשה לי להוסיף ולהטעים: שימו-לב, איך מתקבל יוסף, בעיני אחיו האחרים. הוא קם בבוקר ושח בפניהם חלום שחלם בליל. האחים נועצים בו מבטים מוזרים: "ויקנאו בו אחיו". בעתיד, כבר לא ירשו לעצמם להבליג: "הנה 'בעל החלומות' הלזה בא...", "יפטירו בציניות. יוסף מתבלט בעיני אחיו כזר והחריג, שחושב מעל כולם.

ולמרות הכל - למרות המבטים רושפי-האש לעברו, נותר יוסף - האח הבודד בהרהוריו, לאח האהוב על האב הדגול - יעקב.

אם תרשו לי, הדבר מהווה בבואה למציאות הישראלית העכשווית. שימו-לב, איך מתקבל הציבור החרדי בעיני ההמון הישראלי, שטוף האיפונים.

גיליון "פרשניית השבוע" - יהדות מלב אל לב!

עורך ראשי: אברהם ישראל פרידמן. יועץ תוכן: יצחק העברי. הגהה: שמוליק כהן.

לקבלת הגיליון - מייל המערכת: abyisrael@gmail.com פלא: 0504116867.

יריית פתיחה / אבישי פרי (המשך)

לסלק את החרדיות מישראל, בדמות הפרעה מתמדת לאורחות הללו להתקיים.

נכון, אולי דם לא תראו שם. כתמים אדומים אין. אבל דם-רע עובר מאחורי גבם של האחים שלנו.

יוסף כאן איתנו, ובגדול!

2. 'עלילת דם' - נוסח ישראל!

אשת פוטיפר משדלת את יוסף לחטוא. הוא מסרב, בעיקשות. ניסיונותיה החוזרים ונשנים להחטיאו עולים בתוהו. לבסוף, האחרונה תופסת בבגדו, והוא נס החוצה, כשבגדו בידיה. אולם, בוולגריות שאין לה אחרית, מחציפה האשה המצרית ו'מפילה את התיק' הזה דווקא על יוסף, באומרה כי הוא זה שניסה להחטיאה.

תרשו לי שוב להמשיך ברעיון הנזכר, ולהשלים את הפאזל:

בימינו אנו, כמו בימי אנטישמיה אפלים, אחראים האחים החרדים לכל הרעות החולות שפשו אצל אחיהם החילונים.

החרדי יספוג כל מהלומה. איש לא יעניק לו מגן. שמו נתון ללעג ושמצה בכל מושבות תקשורת. אין דין ואין דיין.

לא ארהיב-עוז, אבל דומה כי אנו נמצאים בעידן של 'עלילות דם' חדשות - מזן שרק הטירוף הישראלי יכול להמציא.

החרדים חשים - לפחות מצד ממשלת ישראל - שמישהו רודף אחריהם. ורוצה לרסס עליהם ספריי של 'קוטל יתושים'.

ההצעה המטונפת שיצאה מבית מדרשה של גב' שקד, יו"ר הוועדה לקידום חוק גיוס בני הישיבות, המבקשת לשלול משכנתא מצעירים חרדיים שמבקשים ללמוד תורה, מזכירה תקופות שחורות משחור בתולדות היקום העולמי. מעלה מיד אסוציאטיבית את ה'איסור' שהשיתו בימים של טרום-שואה להשכיר דירות לבעלי חזות-יהודית.

אני למד, שאנו חיים בדור חסר צלם-אנוש, המתערטל מכל ערך אנושי שפוי. הטירוף החולני נגד החרדים, הוא רק סימפטום בוטה.

יוסף, הוא האבן-דרך שלנו - החרדים. הוא היה בודד נגד רבים - וניצח. כאשר ניצב בגפו, מתבונן, וחושב גבוה בהרבה - מעל כולם.

יוסף, יזכיר לגב' שקד, מי ניצח בניסיונות מצד אנשי 'עלילות דם' של ישראל 2013!

בושה!

הדלקת נר חנוכה בחדר יחוד

שמועה שמעתי אומרים, שיש דעות הסבורות כי חתן וכלה מדליקים נרות חנוכה בחדר ייחוד, משום שמשכירים חדר זה, כנודע.

ברם, יש מקום לטעון ששכירות זו כיוון שאין בה כל שימוש בפועל לטווח-ארוך, מדוע ייחשב לביתם.

ושונה הוא אפוא הדבר מסוגיית אורח הלך בבית של אחר המחויב במצווה (ראה שבת כג, א), משום שאכן ממש את שימושי הבית בו הוא מתארח.

והנה, לאור זאת, גם בבית ההורים לא יוכל החתן להדליק, שכן כבר כעת יודע בברור כי לא יהא זה המקום "ביתו" ממשית כלל, וכי הערב כבר פונה לביתו החדש.

אולם מאידך-גיסא, דווקא בשל-כך יש מקום לחייב את החתן והכלה להדליק נרות בחדר ייחוד משום חשש 'חשד' שהרואים אומרים שלא מדליק בשום-מקום (כאשר ביתו החדש רחוק בעליל). וכנודע מן הגמרא בשבת (כג, א) המחייבת להדליק נרות חנוכה מפני חשש זה.

אלא, שאינו, משום שאין חובה כזו, רק כאשר כבר יש בסיס לחובת המצווה - אך מעולם לא חייבו מעיקר המצווה, כאש החשש מתחיל ומסתיים רק בחדש של עוברי-אורח.

אלא, שמכל-מקום, לאור האמור, שחתן וכלה - במידה וביתם מרוחק - לא יוכלו להדליק נרות חנוכה ולקיים מצוותם בשום מקום. (וכי בעצם הליל לא ידליקו בביתם, כי אין רואים ואין כל פרסום הנס בכך).

וה' יאיר עינינו בתורתו.

מתוך אסופת "מים אדי"רים", שיוצאת לאור בימים אלו.

תודות לכלתי היקרה - דינה רבקה תחי' על הארותיה המחכימות!

אשה כאופוזיציה, פיליפינית בבית, 'אאידישע מאמע', תפקיד הבית היהודי, עולם הנישואין בראי החסידות, 'מורה נבוכים' לעולם השידוכים החרדי; אלו הם רק מקצת מן המקצת מן הנושאים המרתקים שמועלים בקובץ תורני "מים אדי"רים", שרואה אור עולם מחר (רביעי) * סקירה מאלפת**

"חז"ל אמרו: עזר כנגדו. זכה - עוזרתו. לא זכה - כנגדו. במדינות מתוקנות דמוקרטיות יש פרלמאנט וחברי קואליציא הממשלתית נו"נ עם חברי האופוזיציא. ומכל מלמדי השכלתי. ואם ישנה לביקורת נכונה, יודו על האמת וישנו את הקו שלהם. משא"כ במדינות דיקטטוריות. כאשר יקבע האדם עמדה בהנהגת הבית מבלי אשה שתבקרוהו על מעשיו יש דרך ישר לפני איש וכו' אבל כשיש "עזר כנגדו" וכו', זה אומר שיש אופוזיציא ובקורת היא לעזר ולהועיל...".

הדברים שנכתבים לעיל, נחשפים לראשונה בקובץ התורני "מים אדי"רים", שיו"ל היום (רביעי) לרגל כלולות אברהם ישראל ודינה רבקה פרידמן יחי - בעוד 11 יום בלבד.

לא-פחות מ-37 מאמרים מעמיקים ומאלפים סובבים את האסופה העיונית הזו - המוקדשת כל-כולה לעולם השידוכין, הנישואין והבית היהודי.

האסופה מבוטרת לחמישה מדורים שונים: הראשון: מדור "גנוזות", המביא כתבי-יד שנחשפים לראשונה (כולל תצלומים) של חכמי התורה, כמו הגאון רבי עובדיה הדאיה זצ"ל - דרוש לנישואין, הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל, ראש ישיבות מיר, הארות מכתב-יד על סוגיית חופה קונה המופיעה בגמרא קידושין (ה, א), וגם דרוש לחתן וכלה - עמוס רעיונות מקוריים - שנכתב על ידי הגאון הנודע רבי יעקב יוסף זצ"ל לפני כ-40 שנה.

לאחר-מכן מקדם אותנו מדור "זכות אבות" - הגיגים שנחשפים לראשונה ממחברות אישיות שנכתבו על ידי אבות משפחת פרידמן הירושלמית. לצד מאמר ייחודי של 'מפקחת' החינוך העצמאי המיתולוגית, הרבנית ציפורה פרידמן, עליה השלום.

מדור "ברשות מורי ורבותי" שלאחריו מביא שורת מאמרים מרבותיו של החתן - שכולם עוסקים בעולם הקידושין והנישואין. בין האמרים ניתן למנות, מאמר של רבו של החתן, הגאון רבי יצחק אזרחי, ראש ישיבת מיר, על חתונתו של נשיא ישראל, מאמר של הרב הראשי הרב יונה מצגר על חופה בבית הכנסת, והרב זמיר כהן על הבית היהודי.

מדור "מים אדי"רים", מביא עשרות מאמרים - רובם בהגות, על עולם השידוכים והנישואין, מפרי-עטם של בני המשפחה ואף החתן.

את הקובץ חותם מדור "אדרב"ה", שמביא עשרות מאמרי הגות ואלומות-אור בעולם השידוכין והנישואין מפרי עטו של החתן - מבית פרשיית השבוע.

מדור "אשת-חיל", חשוב לציין, מביא רעיונות מאלפים ומבריקים על מזמור "אשת חיל", - שיר הלל לאם היהודייה, הנאמר מידי ליל שבת בשולחן השבת היהודי. המדור מופיע מידי כל סיום מדור באסופה. ולסיום, רב הכותל, יו"ר מדעים ויהדות, ועוד משגרים ברכות רשמיות.

"נתינה לא מולידה רק אהבה; הנתינה היא לא סעד או אמפתיה - היא תכונה אלמנטארית נדרשת בכדי לעצב אדם אחד, אישיות אחת!"

אסור לאדם שיקדש את האשה עד שיראנה, שמא תתגנה עליו, ועובר בואהבת לרעך כמון (קידושין מא, א)

בחיי הנישואין, האדם מרחיב את מרחבו האישי למרחבה שלה. ולא, אין מדובר בקוריוז של דרשני שבע ברכות. עולמה - עולמו. רגשותיה - רגשותיו. חוויותיה - חוויותיו. זהו "רעים" האהובים.

ידוע שאמרו כי "רעך", היאך האדם יגיע לדרגה נעלית ובלתי-נתפסת זו? (וכידוע כבר עמד על-כך הרמב"ן על התורה).

ברם בנישואין כן. האדם מרחיב את מרחבו האישי למרחבה שלה. ולא, אין מדובר בקוריוז של דרשני שבע ברכות. מדובר באמיתה לכל דבר ועניין. יש כאן אדם אחד רחב יותר. "נעשה אדם". **הלא האשה המיועדת לו לאדם, היא שורש נשמתו!**

מהיום, האשה והווייתה - הרוחנית כמו הגשמית - הינה חלק אינטגרלי מהווייתך. מהיום, הינכם שניכם יחד. אתה - זה גם היא.

מהיום, רגשותיה, הם רגשותיך. אתם יצירה אחת. בריאה אחת - עם כמה פנים.

זה המתכון הבסיסי לאחוה. כאשר עולמה עולמך, ובכנות, הרי שתתמיד תחתור להטבה. כי לעצמך אתה נותן.

נתינה לא מולידה רק אהבה. כביכול, האשה היא צלם נפרד ממך ואתה מביע אחווה כלפיה. לא ולא. ישנו כאן אף חיבור נפשי עמוק יותר. הנתינה היא לא סעד או אמפתיה - היא תכונה אלמנטארית נדרשת בכדי לעצב אדם אחד, אישיות אחת!

באשה ישנו לקיום המדויק והקולע ביותר למצוות "ואהבת לרעך כמוך".

מתוך: קובץ-תורני "מים אדי"רים", היו"ל בימים אלו, לרגל נישואי כותב השורות עם בחירת-ליבו תחי', ביום א', כ"ח כסלו - רביעי של חנוכה תשע"ד, אולמי "ארמונות חן", ב"ב. פרטים במערכת.

"מקולות מים רבים אדי"רים משבריים.. אדי"ר במרום ה' - - -"

הזמנה אישית ולבבית לכל הקוראים!!!

גם אנו מתכבדים להזמין אתכם להשתתף בשמחת נכדינו היקרים

אברהם וחיה אורן
אברהם וחנה קאופמן

אני מזדה אפ, חברים שלי, הרהורים, התעוה וגם הנינו, אני מתאן להתאסף האלה, ביוצרות!!! והספג של הליה

תמי תיסבאית ימי. כלי תקווה אלהים יורה נחג - תמידיו מתכה אפ, האל, אריקוד סזה, קיוני הצולו! מקורפ, אברהם שפול (אקלי פרי)

בסיעתא דשמיא

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

בסימן טוב ובמזל טוב

בשבח והודיה לבורא עולם על כל הטוב אשר גמלנו הננו מתכבדים להזמין אתכם להשתתף בשמחת כלולות בנינו היקרים

אברהם ישראל נ"י עב"ג דינה רבקה תחי

שוחזקים בס"ד בשעה טובה ומוצלחת
ביום ראשון "ח כסלו תשע"ד (1 בדצמבר 2013)
באולם "המנוח" (שפ"ד ברוקס) ברחוב ישיבה ומזרח 29 בירושלים
החגיגה ישיבה 10:00

מה נשמח לראותכם עימנו ביום חגנו!!!

אברהם ישראל - דינה רבקה

בע"ה, אצל כולנו בשמחות!

ג. ב. עקב מצוקת הזמן, לא נשלחו הזמנות אישיות רבות. אנא, בכנות, ראו הזמנה זו כאישית!